TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2010. gada 9. novembrī *

Apvienotās lietas C-92/09 un C-93/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vācija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2009. gada 27. februārī un kas Tiesā reģistrēti 2009. gada 6. martā, tiesvedībās

Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09) un

Hartmut Eifert (C-93/09)

pret

Land Hessen,

piedaloties

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung.

* Tiesvedības valoda — vācu.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji A. Ticano [*A. Tizzano*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] (referents), Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], K. Šīmans [*K. Schiemann*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*], K. Toadere [*C. Toader*] un M. Safjans [*M. Safjan*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 2. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Volker und Markus Schecke GbR vārdā — R. Zeimecs [*R. Seimetz*] un P. Breijers [*P. Breyer*], *Rechtsanwälte*, kā arī F. Šeke [*V. Schecke*],

— H. Eiferta [*Eifert*] vārdā — R. Zeimecs un P. Breijers, *Rechtsanwälte*,

— Land Hessen vārdā — H. G. Kamans [*H.-G. Kamann*], Rechtsanwalt,

— Grieķijas valdības vārdā — V. Kondolaims [*V. Kontolaimos*] un I. Halkiass [*I. Chalkias*], kā arī K. Marinu [*K. Marinou*] un V. Karra [*V. Karra*], pārstāvji,

— Nīderlandes valdības vārdā — K. Viselsa [*C. Wissels*] un I. de Frīss [*Y. De Vries*], pārstāvji,

— Zviedrijas valdības vārdā — A. Falka [*A. Falk*] un K. Meijere-Zeica [*C. Meyer-Seitz*], pārstāves,

— Eiropas Savienības Padomes vārdā — E. Sitbons [*E. Sitbon*] un Z. Kupčova [*Z. Kupčová*], pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā — B. Smulderss [*B. Smulders*] un F. Erlbahers [*F. Erlbacher*], kā arī P. Kosta de Oliveira [*P. Costa de Oliveira*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2010. gada 17. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, vai ir spēkā, pirmkārt, Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 2007. gada 26. novembra Regulu (EK) Nr. 1437/2007 (OV L 322, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 1290/2005"), 42. panta 8.b punkts un 44.a pants, kā arī, otrkārt, Komisijas 2008. gada 18. marta Regula (EK) Nr. 259/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz informācijas publicēšanu par Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) līdzekļu saņēmējiem (OV L 76, 28. lpp.), un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīva 2006/24/EK par tādu datu saglabāšanu, kurus iegūst vai apstrādā saistībā ar publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu vai publiski pieejamu komunikāciju tīklu nodrošināšanu, un par grozījumiem Direktīvā 2002/58/EK (OV L 105, 54. lpp). Gadījumā, ja Tiesa uzskatītu, ka iepriekš[ējā punktā] minētais Savienības tiesiskais regulējums ir spēkā, lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas arī uz Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.) 7. panta, 18. panta 2. punkta otrā ievilkuma un 20. panta interpretāciju.

2 Šie lūgumi tika iesniegti tiesvedībā starp *Volker und Markus Schecke GbR*, kā arī H. Eifertu (turpmāk tekstā — "prasītāji pamata tiesvedībā") pret *Land Hessen* [Hesenes zemi] par viņu kā ELGF un ELFLA līdzekļu saņēmēju personas datu publicēšanu *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* (Federālā Lauksaimniecības un uztura aģentūra, turpmāk tekstā — "*Bundesanstalt*") tīmekļa vietnē.

I — Atbilstošās tiesību normas

A — *Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija*

3 Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECPAK), kas parakstīta 1950. gada 4. novembrī Romā, 8. pantā ar virsrakstu "Tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi" ir noteikts:

"1. Ikvienam ir tiesības uz savas privātās un ģimenes dzīves, dzīvokļa un sarakstes neaizskaramību.

2. Publiskās institūcijas nedrīkst traucēt nevienam baudīt šīs tiesības, izņemot gadījumus, kas ir paredzēti likumā un ir nepieciešami demokrātiskā sabiedrībā, lai aizsargātu valsts vai sabiedrisko drošību vai valsts ekonomiskās labklājības intereses, lai nepieļautu nekārtības vai noziegumus, lai aizsargātu veselību vai tikumību, vai lai aizstāvētu citu tiesības un brīvības."

B — *Savienības tiesības*

1. Direktīva 95/46

4 No Direktīvas 95/46 1. panta 1. punkta izriet, kas tās mērķis ir aizsargāt fizisku personu pamattiesības un brīvības un jo īpaši viņu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību attiecībā uz personas datu apstrādi. Saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta a) punktu uzskata, ka personas dati ir "jebkura informācija attiecībā uz identificētu vai identificējamu fizisku personu".

5 Saskaņā ar šīs direktīvas 7. pantu [d]alībvalstis paredz to, ka personas datus var apstrādāt tikai, ja:

"a) datu subjekts nepārprotami devis savu piekrišanu;

[..]

c) vai apstrāde vajadzīga, lai izpildītu uz personas datu apstrādātāju attiecināmas juridiskas saistības;

[..]

e) vai apstrāde vajadzīga sabiedrības interesēs realizējama uzdevuma izpildei vai personas datu apstrādātājam vai trešajai personai, kurai dati tiek atklāti, piešķirto oficiālo pilnvaru realizācijai;

[..]."

6 Saskaņā ar Direktīvas 95/46 18. panta 1. punktu "dalībvalstis paredz to, ka personas datu apstrādātājam vai viņa pārstāvim, ja tāds ir, pirms jebkuras pilnībā vai daļēji automatizētas apstrādes darbības [..], jāpaziņo par to 28. pantā minētajai uzraudzības iestādei".

7 Direktīvas 95/46 18. panta 2. punkta otrajā ievilkumā ir noteikts, ka dalībvalstis var paredzēt vienkāršošanu vai atbrīvojumu no paziņojuma tikai šādos gadījumos:

"ja personas datu apstrādātājs saskaņā ar valsts tiesībām, kuras attiecas uz viņu, ieceļ personu datu aizsardzības amatpersonu, kura ir īpaši atbildīga

— par to, lai nodrošinātu saskaņā ar šo direktīvu pieņemto attiecīgās valsts noteikumu neatkarīgu piemērošanu;

— par personas datu apstrādātāja veikto apstrādes darbību uzskaites reģistrāciju, ietverot 21. panta 2. punktā minētās informācijas pozīcijas,

tādējādi nodrošinot, ka datu apstrādes darbībām nav iespējams nelabvēlīgi iespaidot datu subjektu tiesības un brīvības."

8 Direktīvas 19. panta 1. punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis precizē paziņojumā sniedzamo informāciju. Tā ietver vismaz:

a) personas datu apstrādātāja un viņa pārstāvja, ja tāds ir, nosaukumu un adresi;

b) datu apstrādes nolūku vai nolūkus;

c) datu subjektu kategorijas vai kategoriju un uz viņiem attiecināmo datu vai datu kategoriju aprakstu;

d) saņēmējus vai saņēmēju kategorijas, kam datus varētu atklāt;

e) priekšlikumus par datu pārsūtīšanu uz trešajām valstīm;

[..]."

9 Direktīvas 95/46 20. panta ar nosaukumu "Iepriekšēja kontrole" 1. un 2. punktā ir paredzēts:

"1. Dalībvalstis nosaka datu apstrādes darbības, kuras iespējami var radīt konkrētus riskus datu subjektu tiesībām un brīvībām, un kontrolē, lai tādēļ šīs apstrādes darbības pirms to uzsākšanas tiktu pārbaudītas.

2. Šādas iepriekšējas pārbaudes realizē uzraudzības iestāde pēc paziņojuma saņemšanas no personas datu apstrādātāja, vai datu aizsardzības amatpersona, kurai šaubu gadījumā jākonsultējas ar uzraudzības iestādi."

10 Saskaņā ar Direktīvas 95/46 21. panta 2. punkta pirmo un otro daļu "dalībvalstis nosaka to, ka saskaņā ar 18. pantu paziņoto datu apstrādes darbību reģistrs glabājas uzraudzības iestādē. [..] [tas] ietver vismaz 19. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā uzskaitīto informāciju".

11 Saskaņā ar Direktīvas 95/46 28. pantu katra dalībvalsts nosaka vienu vai vairākas valsts iestādes (turpmāk tekstā — "kontroles iestāde"), kuras ir atbildīgas par noteikumu, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar šo direktīvu, piemērošanas pastāvīgu kontroli tās teritorijā.

2. Regula (EK) Nr. 45/2001

12 Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.) 27. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Apstrādes darbības, kas savu īpatnību, darbības jomas vai mērķu dēļ var īpaši apdraudēt datu subjektu tiesības un brīvības, iepriekš pārbauda Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs.

2. Šādas apstrādes darbības var ietvert šādus riskus:

a) tādu datu apstrāde, kas attiecas uz veselību un aizdomām par izdarītiem nodarījumiem, nodarījumiem, sodāmību vai drošības pasākumiem;

b) apstrādes darbības, kas paredzētas tādu personisku aspektu novērtēšanai, kas attiecas uz datu subjektu, tostarp viņa spējām, efektivitāti un uzvedību;

c) apstrādes darbības, kas pieļauj tādas saites starp dažādos nolūkos apstrādājamiem datiem, kuras nav paredzētas saskaņā ar attiecīgās valsts vai Kopienas tiesību aktiem;

d) apstrāde, ko veic, lai personai atņemtu tiesības, priekšrocības vai izslēgtu no līguma."

3. Direktīva 2006/24

13 Direktīva 2006/24 liek dalībvalstīm noteiktu laiku saglabāt datus, kas radīti vai apstrādāti, piegādājot publiski pieejamus elektronisko komunikāciju pakalpojumus vai publiski pieejamu komunikāciju tīklu pakalpojumus.

4. Regula Nr. 1290/2005

14 Ar Regulu Nr. 1290/2005 nosaka īpašas prasības un noteikumus par kopējās lauksaimniecības politikas (turpmāk tekstā — "KLP") izdevumu finansēšanu.

15 Regulas Nr. 1290/2005 42. pantā ir noteikts, ka Eiropas Komisija pieņem noteikumus šīs regulas piemērošanai. Saskaņā ar šīs pašas regulas 42. panta 8.b punktu Komisija tostarp pieņem lēmumu:

"par sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz informācijas publicēšanu par līdzekļu saņēmējiem, kas minēti 44.a pantā, tostarp praktiskiem aspektiem, kuri saistīti ar fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Kopienas tiesību aktos noteiktajiem datu aizsardzības principiem. Ar šiem noteikumiem nodrošina jo īpaši to, ka līdzekļu saņēmējus informē, ka šos datus var darīt zināmus atklātībā un ka tos var apstrādāt revīzijas un izmeklēšanas iestādes, lai nodrošinātu Kopienu finanšu intereses, tostarp precizējot informēšanas laiku".

16 Regulas Nr. 1290/2005 44.a pantā ar nosaukumu "Informācijas publicēšana par līdzekļu saņēmējiem" ir noteikts:

"[..] dalībvalstis katru gadu nodrošina to, ka tiek publicēta informācija par ELGF un ELFLA līdzekļu saņēmējiem iepriekšējā gadā un summām, kas katram līdzekļu saņēmējam piešķirta no katra šī fonda.

Publikācija satur vismaz šādu informāciju:

a) attiecībā uz ELGF — summu, kas sīkāk iedalīta tiešajos maksājumos Regulas (EK) Nr. 1782/2003 2. panta d) apakšpunkta nozīmē, un citus izdevumus;

b) attiecībā uz ELFLA — katram līdzekļu saņēmējam piešķirtā valsts finansējuma kopsummu."

17 Šajā sakarā Regulas Nr. 1437/2007, ar ko groza Regulu Nr. 1290/2005, preambulas trīspadsmitais un četrpadsmitais apsvērums ir izteikti šādi:

"(13) Pārskatot Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam [OV L 248, 1. lpp.], tajā iekļāva noteikumus, kuros ir paredzēts katru gadu publicēt informāciju par budžeta līdzekļu saņēmējiem iepriekšējā gadā, lai īstenotu Eiropas pārredzamības iniciatīvu. Katras nozares noteikumos ir jānosaka šādas publicēšanas līdzekļi. Gan ELGF, gan ELFLA ir Eiropas Kopienu vispārējā budžeta daļa un finansē izdevumus, ja pārvaldība ir dalīta starp dalībvalstīm un Kopienu. Tāpēc būtu jāizstrādā noteikumi par informācijas publicēšanu par šo fondu līdzekļu saņēmējiem. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka katru gadu publicē informāciju par šo fondu līdzekļu saņēmējiem iepriekšējā gadā un summām, kas katram līdzekļu saņēmējam piešķirta no katra minētā fonda.

(14) Nodrošinot sabiedrībai piekļuvi šai informācijai, palielina pārredzamību attiecībā uz to, kā Kopienas līdzekļus izmanto [KLP], un uzlabo šo fondu pareizu finanšu pārvaldību, jo īpaši pastiprinot sabiedrības kontroli pār izlietoto naudu. Ņemot vērā izvirzīto mērķu primāro nozīmi un ievērojot proporcionalitātes [samērīguma] principu un personas datu aizsardzības prasības, ir pamatoti nodrošināt attiecīgās informācijas vispārīgu publicēšanu, jo tā nepārsniedz

demokrātiskas sabiedrības vajadzības un ir nepieciešama, lai novērstu pārkāpumus. Ņemot vērā Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja 2007. gada 10. aprīļa atzinumu [OV C 134, 1. lpp.], ir atbilstīgi paredzēt noteikumu, lai līdzekļu saņēmējus informētu par to, ka šos datus var darīt zināmus atklātībā un ka tos var apstrādāt revīzijas un izmeklēšanas iestādes."

5. Regula Nr. 259/2008

18 Pamatojoties uz Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punktu, Komisija pieņēma Regulu Nr. 259/2008.

19 Šīs regulas preambulas sestais apsvērums ir izteikts šādi:

"Nodrošinot sabiedrībai piekļuvi šai informācijai [par ELGF un ELFLA līdzekļu saņēmējiem], palielina pārredzamību attiecībā uz to, kā Kopienas līdzekļus izmanto [KLP], un uzlabo šo fondu pareizu finanšu pārvaldību, jo īpaši pastiprinot sabiedrības kontroli pār izlietoto naudu. Ņemot vērā izvirzīto mērķu primāro nozīmi un ievērojot proporcionalitātes [samērīguma] principu un personas datu aizsardzības prasības, ir pamatoti nodrošināt attiecīgās informācijas vispārīgu publicēšanu, jo tā nepārsniedz demokrātiskas sabiedrības vajadzības un ir nepieciešama, lai novērstu pārkāpumus."

20 Šīs pašas regulas preambulas septītajā apsvērumā ir precizēts, ka, "lai izpildītu datu aizsardzības prasības, fondu līdzekļu saņēmēji jāinformē, pirms publicē viņu datus".

21 Regulas Nr. 259/2008 1. panta 1. punktā ir precizēts Regulas Nr. 1290/2005 44.a pantā paredzētās publikācijas saturs un ir norādīts, ka tajā iekļauj šādu informāciju:

"a) vārds un uzvārds, ja saņēmēji ir fiziskas personas;

b) pilns reģistrētais juridiskais nosaukums, ja saņēmēji ir juridiskas personas;

c) pilns reģistrētais vai citādā veidā oficiāli atzīts asociācijas nosaukums, ja saņēmēji ir fizisku vai juridisku personu asociācijas, kurām nav juridiskas personas statusa;

d) administratīvais rajons, kurā ir reģistrēts vai dzīvo saņēmējs un, ja ir pieejams, pasta indekss vai tā daļa, pēc kā nosaka administratīvo rajonu;

e) attiecībā uz [ELGF] tiešo maksājumu summa Regulas (EK) Nr. 1782/2003 2. panta d) punkta nozīmē, ko saņem katrs saņēmējs attiecīgajā finanšu gadā;

f) attiecībā uz ELGF to maksājumu summa, kas nav minēti e) punktā, ko saņem katrs saņēmējs attiecīgajā finanšu gadā;

g) attiecībā uz [ELFLA] publiskā finansējuma kopsumma, kas piešķirta katram saņēmējam attiecīgajā finanšu gadā un kas ietver gan Kopienas, gan valsts ieguldījumu;

h) apakšpunktos e), f) un g) minētās summas, ko saņēmis katrs saņēmējs attiecīgajā finanšu gadā;

i) attiecīgā valūta."

22 Saskaņā ar Regulas Nr. 259/2008 2. pantu "šīs regulas 1. pantā minēto informāciju, izmantojot meklēšanas rīku, dara pieejamu atsevišķā tīmekļa vietnē katrā dalībvalstī, ar kuru lietotāji var meklēt saņēmējus pēc viņu nosaukuma, administratīvās vienības, saņemtajām summām, kas minētas 1. panta e), f), g) un h) apakšpunktā, vai, norādot vairākus minētos datus, visu attiecīgo informāciju kā vienotu datu kopumu".

23 Šīs regulas 3. panta 3. punktā ir precizēts, ka "informācija ir pieejama tīmekļa vietnē divus gadus no tās sākotnējā publicēšanas datuma".

24 Regulas Nr. 259/2008 4. pantā ir noteikts:

"1. Dalībvalstis informē saņēmējus, ka viņu dati tiks publiskoti saskaņā ar Regulu [..] Nr. 1290/2005 un šo regulu un ka tos var apstrādāt Kopienu un dalībvalstu revīzijas un izmeklēšanas iestādes Kopienu finansiālo interešu aizsardzības nolūkos.

2. Attiecībā uz personas datiem 1. punktā minēto informāciju nodrošina saskaņā ar [Direktīvas 95/46] prasībām, un saņēmējus kā datu subjektus informē par viņu tiesībām saskaņā ar šo direktīvu, kā arī par procedūrām, kas jāpiemēro, lai izmantotu minētās tiesības.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto informāciju sniedz saņēmējiem, to ietverot pieteikuma veidlapās, kas jāiesniedz, lai saņemtu līdzekļus no ELGF un ELFLA, vai citā veidā laikā, kad tiek apkopoti dati.

[..]"

II — Pamata lietas un prejudiciālie jautājumi

25 Prasītāji pamata tiesvedībā, no kuriem viens ir reģistrēts un otrs dzīvo *Land Hessen*, ir attiecīgi lauksaimniecības uzņēmums, kam ir civiltiesību sabiedrības forma (lieta C-92/09), un lauksaimnieks, kam tā ir pilna laika nodarbošanās (lieta C-93/09). 2008. budžeta gadā tie vietējā kompetentajā iestādē iesniedza pieteikumus ELGF un ELFLA līdzekļu saņemšanai, kuri tika apmierināti 2008. gada 5. decembrī (lieta C-93/09) un 31. decembrī (lieta C-92/09).

26 Abos gadījumos pieteikuma veidlapā bija šāda norāde:

"Es esmu informēts par to, ka saskaņā ar Regulas [..] Nr. 1290/2005 44.a pantu informāciju par ELGF un ELFLA līdzekļu saņēmējiem, kā arī par saņemtajām summām, ir paredzēts publicēt. Informācijas publicēšana attiecas uz visiem maksājumiem, attiecībā uz kuriem iesniedz vienoto pieteikumu Regulas (EK) Nr. 796/2004 11. panta nozīmē, un to veic ik gadu, vēlākais līdz nākošā gada 31. martam."

27 Iesniedzējtiesa paskaidro, ka *Bundesanstalt* tīmekļa vietnē sabiedrībai ir pieejami ELGF un ELFLA līdzekļu saņēmēju vārdi, apdzīvotā vieta, kurā tie ir reģistrēti vai

dzīvo, un šīs apdzīvotās vietas pasta indekss, kā arī saņemtās ikgadējās summas. Šī vietne ir aprīkota ar meklēšanas rīku.

28 2008. gada 26. septembrī (lieta C-92/09) un 2008. gada 18. decembrī (lieta C-93/09) prasītāji pamata tiesvedībā cēla prasību ar mērķi kavēt viņu datu publicēšanu. Kā tie uzskata, no ELGF un ELFLA saņemto summu publicēšana neesot pamatojama ar būtiskām vispārējām interesēm. Turklāt normas par Eiropas sociālajiem fondiem neparedzot saņēmēju nosaukšanu vārdā. Savos prasību pieteikumos tie lūdz vai nu likt *Land Hessen* atturēties, vai atteikties nodot vai publiskot šos datus vispārējās informācijas par tiem piešķirto ELGF un ELFLA finanšu līdzekļu publikācijai.

29 *Land Hessen*, kura uzskata, ka pienākums publicēt datus, kuri attiecas uz prasītājiem pamata tiesvedībās, izriet no Regulas Nr. 1290/2005 un Nr. 259/2008, tomēr apņemas nepublicēt šo prasītāju kā atbalsta saņēmēju no ELGF un ELFLA saņemtās summas, pirms netiek pieņemts galīgais nolēmums pamata tiesvedībās.

30 Iesniedzējtiesa uzskata, ka no Regulas Nr. 1290/2005 44.a panta izrietošais publikācijas pienākums ir nepamatots pamattiesību uz personas datu aizsardzību aizskārums. Tā uzskata, ka šis noteikums, kura mērķis ir veicināt pārredzamību attiecībā uz ES fondu līdzekļu izmantošanu, neuzlabo pārkāpumu novēršanu, jo tās īstenošanai pastāv plaši kontroles mehānismi. Iesniedzējtiesa, pamatojoties uz 2003. gada 20. maija spriedumu apvienotajās lietās C-465/00, C-138/01 un C-139/01 *Österreichischer*

Rundfunk u.c. (*Recueil*, I-4989. lpp.), uzskata, ka katrā ziņā šis publicēšanas pienākums nav samērīgs ar iecerēto mērķi. Turklāt saskaņā ar šo pašu jurisdikciju ar Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punktu Komisijai esot piešķirta ļoti plaša rīcības brīvība attiecībā gan uz publicējamo datu noteikšanu, gan uz publikācijas veidu un tādējādi tas esot nesaderīgs ar EKL 202. panta trešo ievilkumu un 211. panta ceturto ievilkumu.

31 Neatkarīgi no jautājuma par Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punkta un 44.a panta spēkā esamību iesniedzējtiesa uzskata, ka ar Regulu Nr. 259/2008, kurā paredz informācijas publikāciju par ELGF un ELFLA atbalsta saņēmējiem tikai tīmeklī, pārkāpj pamattiesības uz personas datu aizsardzību. Tā uzsver faktu, ka pēdējā minētajā regulā netiek aprobežota piekļuve attiecīgajai tīmekļa lapai tikai ar Eiropas Savienības teritorijā esošajām "Internet Protocol" adresēm (turpmāk tekstā — "IP adreses"). Turklāt esot neiespējami izņemt datus no tīmekļa pēc Regulas Nr. 259/2008 3. panta 3. punktā paredzētā divu gadu termiņa beigām. Kā uzskata šī iesniedzējtiesa, tam, ka dati tiek publicēti tikai tīmeklī, turklāt esot atturoša iedarbība. No vienas puses, pilsoņiem, kuri vēlas saņemt informāciju, ir jābūt piekļuvei tīmeklim. No otras puses, šie pilsoņi pakļauj sevi riskam par savu datu uzglabāšanu Direktīvas 2006/24 izpratnē. Būtu paradoksāli, no vienas puses, pastiprināt telekomunikāciju kontroli un, no otras puses, paredzēt, ka informācija, kas paredzēta pilsoņu dalībai sabiedrības lietās, būtu pieejama tikai elektroniskā veidā.

32 Gadījumā, ja Tiesa uzskatītu, ka iepriekš šī sprieduma 30. un 31. punktā minētie noteikumi nav spēkā neesoši, iesniedzējtiesa vēlas saņemt dažādu Direktīvas 95/46 noteikumu interpretāciju. Tā uzskata, ka personas datus var publicēt tikai tad, ja ir veikti šīs direktīvas 18. panta 2. punkta otrajā ievilkumā paredzētie pasākumi. Saskaņā ar iesniedzējtiesas iesniegto informāciju Vācijas likumdevējs, konkrētāk *Land Hessen* likumdevējs, ir izmantojis šajā noteikumā piedāvāto iespēju. Tomēr, kā uzskata šī pati

tiesa, Hesenes Vides, lauku apvidu un patērētāju aizsardzības ministrijas paziņojums personas datu aizsardzības amatpersonai tika veikts nepilnīgi. Pēdējai minētajai neesot tikusi nosūtīta tāda informācija, ka datu apstrādi šīs zemes vārdā veica *Bundesanstalt* un vajadzības gadījumā ar trešās privātpersonas palīdzību, konkrēta informācija par [datu] dzēšanas termiņiem, kā arī par piekļuves sniedzēju un informācija par IP adrešu reģistrāciju.

33 Turklāt, kā ir paredzēts Direktīvas 95/46 20. pantā, pirms informācijas publicēšanas par lauksaimniecības atbalsta saņēmējiem tā ir iepriekš jāpārbauda. Kā uzskata iesniedzējtiesa, šajā lietā iepriekšēju pārbaudi veica nevis centrālā pārbaudes iestāde, bet personas datu aizsardzības amatpersona uzņēmumā vai atbildīgajā pārvaldes iestādē, pamatojoties uz nepilnīgiem paziņojumiem.

34 Visbeidzot iesniedzējtiesa šaubās par to, vai, ņemot vērā Direktīvas 95/46 7. panta e) punktu, ir pieļaujama to lietotāju IP adrešu reģistrācija, kuri iepazīstas ar informāciju par ELGF un ELFLA atbalsta saņēmējiem *Bundesanstalt* tīmekļa vietnē.

35 Šajos apstākļos *Verwaltungsgericht Wiesbaden* [Vīsbādenes Administratīvā tiesa] nolēma apturēt lietas izskatīšanu un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus, kas abās lietās C-92/09 un C-93/09 ir formulēti identiski:

"1) Vai [..] Regulas [..] Nr. 1290/2005 [..] [42.] panta 8.b punkts un 44.a pants, kas ir iekļauti ar [..] Regulu [..] Nr. 1437/2007 [..], nav spēkā?

2) Vai [..] Regula [..] Nr. 259/2008 [..]:

a) nav spēkā,

b) vai tā ir spēkā tikai tādēļ, ka nav spēkā [..] Direktīva 2006/24?

Ja pirmajā un otrajā jautājumā minētās tiesību normas ir spēkā:

3) Vai [..] Direktīvas 95/46 18. panta 2. punkta otrais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar [..] Regulu Nr. 259/2008 [..] informāciju var publiskot tikai tad, ja ir īstenota šajā pantā paredzētā procedūra, kas aizstāj uzraudzības iestādes informēšanu?

4) Vai [..] Direktīvas 95/46 20. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši [..] Regulai Nr. 259/2008 [..] informāciju var publiskot tikai tad, ja ir veikta iepriekšēja pārbaude, kas šim gadījumam paredzēta valsts tiesību aktos?

5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir apstiprinoša, vai [..] Direktīvas 95/46 20. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka iepriekšēja pārbaude, kas ir veikta, pamatojoties uz šīs direktīvas 18. panta 2. punkta otrajā ievilkumā minēto datu apstrādes darbību uzskaites reģistrāciju, kura neietver paredzēto informāciju, nav spēkā?

6) Vai [..] Direktīvas 95/46 7. pants — un šeit, konkrētāk, e) punkts — ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tīmekļa vietnes lietotāju IP adrešu saglabāšanu bez viņu nepārprotami dotas piekrišanas?"

36 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 4. maija rīkojumu lietas C-92/09 un C-93/09 rakstveida un mutvārdu procesā un galīgā sprieduma pasludināšanai tika apvienotas.

III — Par prejudiciālajiem jautājumiem

37 Iesniedzējtiesas lēmumos ir, pirmkārt, jautājumi par Regulas Nr. 1290/2005 un Nr. 259/2008 spēkā esamību, proti, pirmais un otrais jautājums, un, otrkārt, jautājumi par Direktīvas 95/46 interpretāciju, proti, no trešā līdz sestajam jautājumam. Pirms lemt pēc būtības, ir jāpārbauda gan otrā jautājuma otrās daļas, gan sestā jautājuma pieņemamība.

A — *Par pieņemamību*

38 Ar otrā jautājuma otro daļu un sesto jautājumu iesniedzējtiesa jautā Tiesai attiecīgi par Direktīvas 2006/24 spēkā esamību un par Direktīvas 95/46 7. panta e) punkta interpretāciju, lai varētu novērtēt, vai atsevišķu datu saglabāšana par tīmekļa vietņu lietotājiem, kas paredzēta Savienības tiesiskajā regulējumā un Vācijas tiesiskajā regulējumā, ir likumīga.

39 Šajā sakarā vispirms ir jāatgādina, ka, lai gan, ievērojot kompetences sadalījumu prejudiciālā procesa ietvaros, vienīgi valsts tiesa nosaka jautājumu, ko tā vēlas uzdot Tiesai, priekšmetu, tad tomēr Tiesa ir nospriedusi, ka, esot ārkārtas apstākļiem, tai ir jāpārbauda nosacījumi, kādos valsts tiesa tai ir iesniegusi lūgumu, lai pārliecinātos par savu kompetenci (2009. gada 1. oktobra spriedums lietā C-567/07 *Woningstichting Sint Servatius*, Krājums, I-9021. lpp., 42. punkts).

40 Tas tā ir it īpaši tad, ja Tiesai iesniegtās problēmas raksturs ir pilnībā hipotētisks vai ja Kopienu tiesību normas interpretācijai, ko lūgusi valsts tiesa, nav nekāda sakara ar pamata lietā esošo situāciju vai tās priekšmetu (šajā ziņā skat. 1995. gada 15. decembra spriedumu lietā C-415/93 *Bosman* u.c., *Recueil*, I-4921. lpp., 61. punkts; 2006. gada 15. jūnija spriedumu lietā C-466/04 *Acereda Herrera*, Krājums, I-5341. lpp., 48. punkts, un 2008. gada 31. janvāra spriedumu lietā C-380/05 *Centro Europa 7*, Krājums, I-349. lpp., 53. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Woningstichting Sint Servatius*, 43. punkts).

41 No iesniedzējtiesas lēmumiem izriet, ka katrs no prasītājiem pamata tiesvedībās ir cēlis prasību iesniedzējtiesā par viņu datu publikāciju saskaņā ar Regulu Nr. 1290/2005 un Nr. 259/2008. Prasību mērķis ir likt *Land Hessen* atturēties vai atteikties publicēt informāciju par atbalstu, ko viņi ir saņēmuši no ELGF un ELFLA.

42 Otrā jautājuma otrajai daļai un sestajam jautājumam nav saistības ar pamata tiesvedību priekšmetu. Tie ir nevis par datu par šo fondu atbalsta saņēmējiem, kādi ir prasītāji pamata tiesvedībās, publikāciju, bet par datu saglabāšanu saistībā ar personām, kuras aplūko tīmekļa vietnes. Tā kā otrā jautājuma otrās daļas un sestā jautājuma pārbaudē tādējādi neatklājas [to] lietderība pamata tiesvedību atrisināšanai, uz tiem nav jāatbild.

B — *Par lietas būtību*

1. Par pirmo jautājumu un otrā jautājuma pirmo daļu

a) Ievada apsvērumi

43 Ar savu pirmo jautājumu un otrā jautājuma pirmo daļu iesniedzējtiesa lūdz Tiesu pārbaudīt, vai ir spēkā, pirmkārt, Regulas Nr. 1290/2005 44.a pants, kā arī Regula

Nr. 259/2008, kurā ir šajā 44.a pantā noteiktā publicēšanas pienākuma piemērošanas kārtība, un, otrkārt, Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punkts, kas ir juridiskais pamats Regulai Nr. 259/2008.

44 Iesniedzējtiesa uzskata, ka datu saistībā ar ELGF un ELFLA atbalsta saņēmējiem publicēšanas pienākums, kas izriet no iepriekšējā punktā minētajiem noteikumiem, ir neattaisnots pamattiesību uz personas datu aizsardzību aizskārums. Šajā sakarā tā atsaucas būtībā uz ECPAK 8. pantu.

45 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar LES 6. panta 1. punkta pirmo daļu Eiropas Savienība atzīst tiesības, brīvības un principus, kas noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (turpmāk tekstā — "Harta"), "kurai ir tāds pats juridiskais spēks kā Līgumiem".

46 Šajos apstākļos Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punkta un 44.a panta, kā arī Regulas Nr. 259/2008 spēkā esamība ir jāvērtē, ņemot vērā Hartas noteikumus.

47 Šajā sakarā ir jānorāda, ka Hartas 8. panta 1. punktā ir noteikts, ka "ikvienai personai ir tiesības uz savu personas datu aizsardzību". Šīs pamattiesības ir cieši saistītas ar tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību, kas paredzētas šīs pašas hartas 7. pantā.

48 Tiesības uz personas datu aizsardzību nav tomēr absolūta prerogatīva, bet ir jāņem vērā saistībā ar tās funkciju sabiedrībā (skat. šajā ziņā 2003. gada 12. jūnija spriedumu lietā C-112/00 *Schmidberger*, *Recueil*, I-5659. lpp., 80. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Hartas 8. panta 2. punktā tādējādi ir atļauta personas datu apstrāde, ja ir izpildīti noteikti nosacījumi. Šajā ziņā šajā noteikumā ir paredzēts, ka personas "dati ir jāapstrādā godprātīgi, noteiktiem mērķiem un ar attiecīgās personas piekrišanu vai ar citu leģitīmu pamatojumu, kas paredzēts likumā".

50 Turklāt Hartas 52. panta 1. punktā ir pieļauts, ka tādām tiesībām, kādas ir paredzētas tās 7. un 8. pantā, var tikt noteikti izmantošanas ierobežojumi, ciktāl šie ierobežojumi ir noteikti tiesību aktos, tajos respektē šo tiesību un brīvību būtību un, ievērojot samērīguma principu, tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.

51 Visbeidzot no Hartas 52. panta 3. punkta izriet, ka, ciktāl Hartā ir ietvertas tiesības, kuras atbilst ECPAK garantētajām tiesībām, šo tiesību nozīme un apjoms ir tāds pats kā minētajā konvencijā noteiktajām tiesībām. Hartas 53. pantā ir piebilde šajā sakarā, ka nekas no šajā hartā noteiktā nav interpretējams kā tāds, kas ierobežo vai negatīvi ietekmē tiesības, kuras atzītas ECPAK.

52 Šajos apstākļos ir jāuzskata, pirmkārt, ka tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību attiecībā uz personas datu apstrādi, kas atzītas Hartas 7. un 8. pantā, attiecas uz visu informāciju, kas skar identificētu vai identificējamu fizisku personu (skat. it īpaši Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2000. gada 16. februāra spriedumu lietā *Amann* pret Šveici, *Recueil des arrêts et décisions* 2000-II, 65. punkts, kā arī 2000. gada 4. maija spriedumu lietā *Rotaru* pret Rumāniju, *Recueil des arrêts et décisions* 2000-V, 43. punkts), un, otrkārt, ka ierobežojumi, kas varētu tikt likumīgi noteikti personas datu aizsardzībai, atbilst ECPAK 8. pantā pieļautajiem.

b) Par Regulas Nr. 1290/2005 44.a panta un Regulas Nr. 259/2008 spēkā esamību

53 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka ar Regulas Nr. 1290/2005 44.a pantu un Regulu Nr. 259/2008, ar ko īsteno šo pantu, noteiktā publikācijā tiek tostarp identificēti visi ELGF un ELFLA atbalsta saņēmēji, kuru vidū vienlaicīgi ir fiziskas un juridiskas personas. Ņemot vērā šī sprieduma 52. punktā izklāstīto, fiziskas personas var atsaukties uz Hartas 7. un 8. panta aizsardzību attiecībā uz šādu identificēšanu tikai tad, ja ar juridiskas personas juridisko nosaukumu tiek identificētas viena vai vairākas fiziskas personas.

54 Tā ir prasītāja pamata lietā C-92/09 gadījumā. Attiecīgās sabiedrības juridiskais nosaukums tieši identificē fiziskas personas — tās dalībnieces.

55 Otrkārt, ir jāpārbauda, vai Regulas Nr. 1290/2005 44.a pants un Regula Nr. 259/2008 aizskar ELGF un ELFLA atbalsta saņēmējiem, kas ir identificētas vai identificējamas fiziskas personas (turpmāk tekstā — "attiecīgie saņēmēji"), ar Hartas 7. un 8. pantu atzītās tiesības un, vajadzības gadījumā, vai šāds aizskārums ir attaisnojams ar tās 52. pantu.

i) Ar Hartas 7. un 8. pantu atzīto tiesību aizskāruma esamība

56 Ar Regulas Nr. 1290/2005 44.a pantu tiek noteikts, ka dalībvalstis katru gadu nodrošina to, ka tiek publicēta informācija par ELGF un ELFLA līdzekļu saņēmējiem iepriekšējā gadā un summām, kas katram līdzekļu saņēmējam piešķirta no katra šī fonda. No Regulas Nr. 1437/2007, ar ko groza Regulu Nr. 1290/2005, preambulas četrpadsmitā apsvēruma izriet, ka šī informācija tiek "vispārīg[i] publicē[ta]".

57 Regulas Nr. 259/2008 1. panta 1. punkta d) apakšpunktā ir precizēts publikācijas saturs un ir paredzēts, ka papildus iepriekšējā punktā minētajiem faktiem un pārējai informācijai saistībā ar saņemto atbalstu tiek publicēts "administratīvais rajons, kurā ir reģistrēts vai dzīvo saņēmējs un, ja ir pieejams, pasta indekss vai tā daļa, pēc kā nosaka administratīvo rajonu". Šīs pašas regulas 2. pantā ir paredzēts, ka minēto informāciju dara pieejamu atsevišķā tīmekļa vietnē katrā dalībvalstī un ar to var iepazīties, izmantojot meklēšanas rīku.

58 Netiek apstrīdēts, ka summas, ko attiecīgie saņēmēji saņem no ELGF un ELFLA, bieži atspoguļo vērā ņemamu viņu ienākumu daļu. Konkrētas informācijas publicēšana tīmekļa vietnē par minētajiem saņēmējiem, nosaucot viņu vārdus, un par precīzām viņu saņemtajām summām tādējādi ir iejaukšanās viņu privātajā dzīvē Hartas 7. panta izpratnē, jo šie dati kļūst pieejami trešām personām (skat. šajā ziņā iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Österreichischer Rundfunk* u.c., 73. un 74. punkts).

59 Šajā sakarā nav nozīmes faktam, ka publicētās ziņas attiecas uz profesionālo darbību (skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Österreichischer Rundfunk* u.c., 73. un 74. punkts). Saistībā ar ECPAK 8. panta interpretāciju Eiropas Cilvēktiesību tiesa šajā sakarā ir nospriedusi, ka jēdziens "privātā dzīve" nav tulkojams sašaurināti un ka pamatā netiek pieļauta iespēja profesionālo darbību "izņemt no privātās dzīves" jēdziena [..] (skat. it īpaši iepriekš minētos Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumus lietās *Amann* pret Šveici, 65. punkts, kā arī *Rotaru* pret Rumāniju, 43. punkts).

60 Turklāt ar Regulas Nr. 1290/2005 44.a pantu un ar Regulu Nr. 259/2008 noteiktā publicēšana ir personas datu apstrāde, uz ko attiecas Hartas 8. panta 2. punkts.

61 *Land Hessen* tomēr apstrīd šādas iejaukšanās prasītāju pamata lietā personiskajā dzīvē esamību, jo viņi tika informēti atbalsta pieteikuma veidlapā par viņu datu obligāto publicēšanu un saskaņā ar Hartas 8. panta 2. punktu ir devuši savu piekrišanu šai publikācijai, iesniedzot savu pieteikumu.

62 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punktā ir paredzēts tikai tas, ka "līdzekļu saņēmējus informē, ka šos [viņu] datus [proti, viņu vārdus un

no katra attiecīgā fonda saņemtās summas] var darīt zināmus atklātībā". Regulas Nr. 259/2008 4. panta 1. punktā ir līdzīgs noteikums, kas paredz, ka "dalībvalstis informē saņēmējus, ka viņu dati tiks publiskoti".

63 Ar attiecīgo Savienības tiesisko regulējumu, kurā ir tikai noteikts, ka atbalsta saņēmēji tiek iepriekš informēti par viņu datu publicēšanu, nav paredzēts ar to izveidoto personas datu apstrādi pamatot ar attiecīgo saņēmēju piekrišanu. Turklāt ir jākonstatē, ka pamata lietā pamata lietās prasītāji atbalsta pieprasījuma veidlapās ir tikai "atzinuši, ka ir uzzinājuši par to, ka ar Regulas Nr. 1290/2005 44.a pantu ir noteikta informācijas par ELGF un ELFLA [izcelsmes līdzekļu] saņēmējiem publicēšana".

64 Tā kā, pirmkārt, konkrētu datu par attiecīgajiem saņēmējiem, nosaucot to vārdus, un precīzām to no ELGF un ELFLA saņemtām summām publikācija ir Hartas 7. un 8. pantā atzīto tiesību aizskārums attiecībā uz saņēmējiem un, otrkārt, šādu personas datu apstrāde nav balstīta uz attiecīgo saņēmēju piekrišanu, ir jāpārbauda, vai šis aizskārums ir attaisnots, ievērojot Hartas 52. panta 1. punktu.

ii) Par Hartas 7. un 8. pantā atzīto tiesību aizskāruma attaisnojumu

65 Ir jāatgādina, ka Hartas 52. panta 1. punktā ir pieļauts, ka tādu tiesību, kādas ir paredzētas tās 7. un 8. pantā, izmantošanai var tikt noteikti ierobežojumi, ciktāl šie ierobežojumi ir noteikti tiesību aktos, respektē šo tiesību un brīvību būtību un, ievērojot

samērīguma principu, ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.

66 Pirmkārt, nav strīda, ka iejaukšanās, kas rodas, publicējot konkrētus datus par attiecīgajiem saņēmējiem tīmekļa vietnē, ir jāuzskata par tādu, kas ir noteikta tiesību aktos Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē. Regulas Nr. 259/2008 1. panta 1. un 2. punktā ir skaidri paredzēta šāda publicēšana.

67 Otrkārt, kas attiecas uz to, vai šāda iejaukšanās atbilst vispārējas nozīmes mērķim, ko atzinusi Savienība, Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē, no Regulas Nr. 1437/2007, ar ko groza Regulu Nr. 1290/2005, preambulas četrpadsmitā apsvēruma un no Regulas Nr. 259/2008 preambulas sestā apsvēruma izriet, ka ELGF un ELFLA atbalsta saņēmēju vārdu un summu, ko viņi saņem no šiem fondiem, publicēšanas mērķis ir "palielinā[t] pārredzamību attiecībā uz to, kā Kopienas līdzekļus izmanto [KLP], un uzlabo[t] šo fondu pareizu finanšu pārvaldību, jo īpaši pastiprinot sabiedrības kontroli pār izlietoto naudu".

68 Ir jāatgādina, ka pārredzamības princips ir noteikts LES 1. un 10. pantā, kā arī LESD 15. pantā. Tas ļauj nodrošināt pilsoņiem vēl lielāku iesaistīšanos lēmumu pieņemšanā, kā arī nodrošina lielāku pārvaldes sistēmas leģitimitāti, efektivitāti un atbildību demokrātiskā iekārtā (skat. 2003. gada 6. marta spriedumu lietā C-41/00 P *Interporc*/Komisija, *Recueil*, I-2125. lpp., 39. punkts, un 2010. gada 29. jūnija spriedumu lietā C-28/08 P Komisija/*Bavarian Lager*, Krājums, I-6055. lpp., 54. punkts).

69 Pastiprinot sabiedrības kontroli pār no ELGF un ELFLA izmaksāto summu izmantošanu, ar noteikumiem, kuru spēkā esamība tiek apstrīdēta, noteiktā publicēšana veicina publisku līdzekļu pienācīgu izmantošanu (skat. šajā ziņā iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Österreichischer Rundfunk* u.c., 81. punkts).

70 Turklāt šāda publicēšana saistībā ar attiecīgo lauksaimniecības fondu izmaksāto summu izmantošanu ļaus pilsoņiem labāk piedalīties sabiedriskā apspriešanā, kas raksturīga KLP orientācijas lēmumiem.

71 Tādējādi, paredzot palielināt līdzekļu izmantošanas pārredzamību KLP ietvaros, Regulas Nr. 1290/2005 44.a panta un Regulas Nr. 259/2008 mērķis ir vispārējas nozīmes mērķis, ko atzinusi Savienība.

72 Treškārt, ir arī jāpārbauda, vai Hartas 7. un 8. punktā noteikto tiesību ierobežojums ir samērīgs ar iecerēto leģitīmo mērķi (skat. it īpaši Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1986. gada 24. novembra spriedumu lietā *Gillow* pret Apvienoto Karalisti, A sērija, Nr. 109, 55. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Österreichischer Rundfunk* u.c., 83. punkts).

73 Šajā sakarā prasītāji pamata lietā norāda, ka dati, kuru publikācija ir paredzēta Regulas Nr. 1290/2005 44.a pantā un Regulā Nr. 259/3008, ļauj trešām personām nojaust viņu ienākumus. Viņi paskaidro, ka šis atbalsts ir no 30 % līdz 70 % no attiecīgo saņēmēju kopējiem ienākumiem. Sabiedrības leģitīmās intereses tiktu apmierinātas, publicējot anonīmus statistikas datus.

74 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru samērīguma princips, kas ir viens no Savienības tiesību vispārējiem principiem, prasa, lai līdzekļi, kurus pielieto, īstenojot Savienības

tiesību normu, būtu atbilstoši attiecīgā tiesiskā regulējuma leģitīmo mērķu īstenošanai un nepārsniegtu to, kas ir nepieciešams, lai tos sasniegtu (2010. gada 8. jūnija spriedums lietā C-58/08 *Vodafone* u.c., Krājums, I-4999. lpp., 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

75 Netiek apstrīdēts, ka, publicējot tīmeklī konkrētus datus par attiecīgajiem saņēmējiem, kā arī par precīzām viņu saņemtām summām no ELGF un ELFLA, var palielināt pārredzamību attiecībā uz attiecīgo lauksaimniecības atbalstu izmantošanu. Šādas informācijas nodošana pilsoņu rīcībā pastiprina sabiedrisko kontroli pār attiecīgo summu izmantošanu un veicina publisku līdzekļu optimālu izmantošanu.

76 Attiecībā uz pasākuma nepieciešamību ir jāatgādina, ka attiecīgās publicēšanas mērķi nevar sasniegt, neņemot vērā to, ka šis mērķis ir jāsaskaņo ar Hartas 7. un 8. punktā noteiktajām pamattiesībām (skat. šajā sakarā 2008. gada 16. decembra spriedumu lietā C-73/07 *Satakunnan Markkinapörssi* un *Satamedia*, Krājums, I-9831. lpp., 53. punkts).

77 Tādējādi ir jāpārbauda, vai Eiropas Savienības Padome un Komisija ir ievērojušas līdzsvaru starp Savienības interesēm nodrošināt tās rīcības pārredzamību un publisku līdzekļu optimālu izmantošanu, no vienas puses, un attiecīgo saņēmēju tiesību uz privātās dzīves aizsardzību neaizskaramību vispār un viņu personas datu aizsardzību konkrēti, no otras puses. Šajā sakarā Tiesa jau ir nospriedusi, ka paredzētās atkāpes no personas datu aizsardzības un tās ierobežojumi jāīsteno tikai tiktāl, ciktāl tas ir noteikti nepieciešams (iepriekš minētais spriedums lietā *Satakunnan Markkinapörssi* un *Satamedia*, 56. punkts).

78 Dalībvalstis, kuras ir iesniegušas savu rakstveida apsvērumus Tiesai, Padome un Komisija apgalvo, ka ar Regulas Nr. 1290/2005 44.a pantu un Regulu Nr. 259/2008 noteiktās publikācijas mērķis nevarēja tikt sasniegts ar pasākumiem, kas mazāk aizskartu attiecīgo saņēmēju tiesības uz privātās dzīves aizsardzību vispār un to personas

datu aizsardzību konkrēti. Ierobežota informācija par attiecīgajiem saņēmējiem, kuru saņemtais atbalsts pārsniedz noteiktu robežu, nesniedzot nodokļu maksātājam patiesu KLP atainojumu. Pēdējam minētajam esot iespaids, ka ir tikai "lieli" attiecīgo lauksaimniecību fondu atbalsta saņēmēji, lai gan "mazo" saņēmēju skaits ir ļoti liels. Neapmierinātu arī tas, ja publikācijā norādītu tikai juridiskas personas. Komisija norāda šajā sakarā, ka lauksaimniecības atbalsta vislielāko saņēmēju starpā ir fiziskas personas.

79 Lai gan ir tiesa, ka demokrātiskā sabiedrībā nodokļu maksātājiem ir tiesības tikt informētiem par publisku līdzekļu izmantošanu (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Österreichischer Rundfunk* u.c., 85. punkts), nemainīgs paliek tas, ka dažādo attiecīgo interešu līdzsvarošanai pirms noteikumu, kuru spēkā esamība tiek apstrīdēta, pieņemšanas attiecīgajām iestādēm ir jāveic pārbaude, lai noskaidrotu, vai konkrētu datu par visiem attiecīgajiem saņēmējiem, nosaucot viņu vārdus un precīzas katra no ELGF un ELFLA saņemtās summas — nenošķirot tos pēc saņemtā atbalsta ilguma, biežuma vai būtiskuma —, publicēšana atsevišķā brīvi aplūkojamā tīmekļa vietnē dalībvalstī nepārsniedz to, kas ir nepieciešams iecerēto leģitīmo mērķu īstenošanai, it īpaši ņemot vērā ar šādu publicēšanu radīto Hartas 7. un 8. pantā atzīto tiesību aizskārumu.

80 Attiecībā uz ELGF un ELFLA atbalsta saņēmējām fiziskām personām nešķiet, ka Padome un Komisija būtu centušās šādi līdzsvarot Savienības intereses nodrošināt savu darbību pārredzamību, kā arī publisku līdzekļu optimālu izmantošanu, no vienas puses, un Hartas 7. un 8. pantā noteiktās pamattiesības, no otras puses.

81 Nekas nenorāda, ka Padome un Komisija, pieņemot Regulas Nr. 1290/2005 44.a pantu un Regulu Nr. 259/2008, ir apsvērušas informācijas par attiecīgajiem saņēmējiem publicēšanas kārtību, kas atbilstu šādas publicēšanas mērķim, tomēr mazāk aizskarot saņēmēju tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību vispār un to personas datu

aizsardzību konkrēti, tādu kā konkrētu datu publicēšana par šiem saņēmējiem, nosaucot viņu vārdus, atbilstoši laikposmiem, kuros tie ir saņēmuši atbalstu, biežumam vai arī atbalsta veidam un būtiskumam.

82 Šādi ierobežota publikācija, nosaucot vārdus, vajadzības gadījumā varētu tikt papildināta ar atbilstošiem paskaidrojumiem par citām fiziskām personām atbalsta saņēmējām no šiem fondiem un viņu saņemtajām summām.

83 Līdzsvarojot attiecīgās dažādās intereses, iestādēm tādējādi būtu jāpārbauda, vai ierobežota vārdu publicēšana, kāda norādīta šī sprieduma 81. punktā, nebūtu pietiekams pamats tiesvedībā aplūkojamā Savienības tiesiskā regulējuma mērķu sasniegšanai. Konkrētāk, nešķiet, ka šāds ierobežojums, kas pasargātu atsevišķus attiecīgos saņēmējus no iejaukšanās viņu privātajā dzīvē, nesniegtu pilsonim pietiekami patiesu atainojumu par atbalstu, kas izmaksāts no ELGF un ELFLA, ļaujot sasniegt minētā tiesiskā regulējuma mērķus.

84 Dalībvalstis, kas iesniegušas rakstveida apsvērumus Tiesai, kā arī Padome un Komisija arī atsaucas uz KLP būtisko daļu Savienības budžetā, lai attaisnotu ar Regulas Nr. 1290/2005 44.a pantu un Regulu Nr. 259/2008 noteiktās publikācijas nepieciešamību.

85 Šis arguments ir jānoraida. Ir jāatgādina, ka iestādēm pirms informācijas izpaušanas par kādu fizisku personu ir jālīdzsvaro Savienības intereses nodrošināt savu darbību pārredzamību un Hartas 7. un 8. pantā atzīto tiesību aizskārums. Pārredzamības

mērķim nevar tikt atzīts automātisks pārākums pār tiesībām uz personas datu aizsardzību (skat. šajā ziņā iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/*Bavarian Lager*, 75.–79. punkts), pat ja runa ir par būtiskām ekonomiskām interesēm.

86 No iepriekš minētā izriet, ka nešķiet, ka iestādes ir līdzsvarojušas Regulas Nr. 1290/2005 44.a panta, kā arī Regulas Nr. 259/2008 mērķus, no vienas puses, un tiesības, kas fiziskām personām ir atzītas Hartas 7. un 8. pantā, no otras puses. Ņemot vērā, ka atkāpes no personas datu aizsardzības un tās ierobežojumi jāīsteno tikai tiktāl, ciktāl tas ir noteikti nepieciešams (iepriekš minētais spriedums lietā *Satakunnan Markkinapörssi* un *Satamedia*, 56. punkts), un ka ir iespējami pasākumi, kas rada mazāk būtiskus šo tiesību aizskārumus fiziskām personām, pilnībā efektīvi sekmējot attiecīgā Savienības tiesiskā regulējuma mērķus, ir jākonstatē, ka Padome un Komisija, liekot publicēt visu fizisko personu — ELGF un ELFLA atbalsta saņēmēju — vārdus, kā arī precīzas viņu saņemtās summas, ir pārkāpušas robežas, kuras nosaka samērīguma principa ievērošana.

87 Visbeidzot attiecībā uz juridiskām personām — ELGF un ELFLA atbalsta saņēmējām —, ciktāl tās var atsaukties uz Hartas 7. un 8. pantā atzītajām tiesībām (skat. šī sprieduma 53. punktu), ir jāuzskata, ka publicēšanas pienākums, kas izriet no Savienības tiesiskā regulējuma noteikumiem, kuru spēkā esamība tiek apstrīdēta, nepārsniedz robežas, kuras nosaka samērīguma principa ievērošana. Tiesību uz personas datu aizsardzību aizskāruma smagums juridiskām personām izpaužas citādāk nekā fiziskām personām. Šajā sakarā ir jānorāda, ka juridiskām personām jau ir noteikts plašāks pienākums publicēt savus datus. Turklāt kompetentu valsts iestāžu pienākums pirms attiecīgo datu publicēšanas attiecībā uz katru juridisko personu — ELGF un ELFLA atbalsta saņēmēju — pārbaudīt, vai ar tās nosaukumu netiek identificēta fiziska persona, uzliktu šīm valsts iestādēm pārmērīgu administratīvo slogu (skat. šajā sakarā Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2009. gada 2. marta spriedumu lietā *K.U.* pret Somiju, sūdzība Nr.2872/02, vēl nav publicēts, 48. punkts).

88 Šajos apstākļos ir jāuzskata, ka Savienības tiesību noteikumos, kuru spēkā esamību apstrīd iesniedzējtiesa, ciktāl tie attiecas uz datu par juridiskām personām publikāciju, tiek ievērots taisnīgs līdzsvars, ņemot vērā esošās attiecīgās intereses.

89 Pamatojoties uz visu iepriekš minēto, Regulas Nr. 1290/2005 44.a pants un Regula Nr. 259/2008 ir jāatzīst par spēkā neesošiem, ciktāl attiecībā uz fiziskām personām — ELGF un ELFLA atbalsta saņēmējām — šajos noteikumos ir noteikts publicēt visu saņēmēju personas datus, nenošķirot tos atbilstoši tādiem pienācīgiem kritērijiem kā laikposmi, kuros viņi ir saņēmuši šādu atbalstu, tā biežums vai arī tā veids un apmērs.

c) Par Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punkta spēkā esamību

90 Ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punkts pilnvaro Komisiju noteikt īstenošanas kārtību tikai šīs regulas 44.a pantam.

91 Tā kā iepriekš minēto motīvu dēļ ir atzīsts par spēkā neesošu Regulas Nr. 1290/2055 44.a pants, tādā pašā veidā par spēkā neesošu ir jāatzīst šīs regulas 42. panta 8.b punkts.

92 Tādējādi uz pirmo jautājumu un otrā jautājuma pirmo daļu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punkts un 44.a pants, kā arī Regula Nr. 259/2008 nav spēkā, ciktāl attiecībā uz fiziskām personām — ELGF un ELFLA atbalsta saņēmējām

— šajos noteikumos ir noteikts publicēt visu saņēmēju personas datus, nenošķirot tos atbilstoši tādiem pienācīgiem kritērijiem kā laikposmi, kuros viņi ir saņēmuši šādu atbalstu, tā biežums vai arī tā veids un apmērs.

d) Par konstatētās spēkā neesamības iedarbību laikā

93 Ir jāatgādina, ka tad, ja primāri tiesiskās drošības apsvērumi to attaisno, Tiesai saskaņā ar LESD 264. panta otro daļu, kas pēc analoģijas ir piemērojama arī prejudiciāla nolēmuma tiesvedībā, novērtējot Savienības iestāžu pieņemtu tiesību aktu spēkā esamību atbilstoši LESD 267. pantam, ir rīcības brīvība, lai katrā atsevišķā gadījumā norādītu tās attiecīgā tiesību akta sekas, kas ir jāuzskata par galīgām (skat. šajā ziņā 2008. gada 22. decembra spriedumu lietā C-333/07 *Regie Networks*, Krājums, I-10807. lpp., 121. punkts un tajā minētā judikatūra).

94 Ņemot vērā lielo skaitu publikāciju, kas ir veiktas dalībvalstīs, pamatojoties uz tiesisko regulējumu, kas ticis uzskatīts par spēkā esošu, ir jāatzīst, ka šī sprieduma 92. punktā minēto tiesību normu spēkā neesamība neļauj apstrīdēt iedarbību, kāda valsts iestāžu veiktajai ELGF un ELFLA atbalsta saņēmēju sarakstu publicēšanai, pamatojoties uz šiem noteikumiem, ir bijusi laikposmā pirms šī sprieduma pasludināšanas datuma.

2. Par trešo jautājumu

95 Ar savu trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 95/46 18. panta 2. punkta otrais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka no Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punkta un 44.a panta, kā arī no Regulas Nr. 259/2008 izrietošā informācijas publicēšana var notikt tikai tad, ja personas datu aizsardzības amatpersona pirms šādas publikācijas ir veikusi pilnīgu reģistrāciju šī 18. panta 2. punkta otrā ievilkuma izpratnē.

96 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka ar Direktīvas 95/46 18. panta 1. punktu tiek noteikts princips par paziņošanu uzraudzības iestādei pirms pilnībā vai daļēji automatizētas personas datu apstrādes vai pirms šādu apstrāžu kopuma, kuras ir paredzētas vienam nolūkam vai vairākiem saistītiem nolūkiem. Kā izskaidrots šīs Direktīvas preambulas četrdesmit astotajā apsvērumā, "uzraudzības iestādes informēšana ir radīta, lai nodrošinātu jebkuras apstrādes darbības nolūku un galveno iezīmju atklāšanu, lai varētu apstiprināt, ka šī darbība atbilst saskaņā ar šo direktīvu valstī veiktajiem pasākumiem".

97 Tomēr Direktīvas 95/46 18. panta 2. punkta otrajā ievilkumā ir noteikts, ka dalībvalstis var paredzēt vienkāršošanu vai atbrīvojumu no paziņojuma, ja personas datu apstrādātājs ieceļ personas datu aizsardzības amatpersonu. No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka *Land Hessen* tika veikta šāda iecelšana attiecībā uz datu publicēšanu, kas izriet no Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punkta un 44.a panta, kā arī Regulas Nr. 259/2008.

98 Saskaņā ar Direktīvas 95/46 18. panta 2. punkta otro ievilkumu dažādi uzdevumi ir noteikti personas datu aizsardzības amatpersonai, kas ir tādi, lai nodrošinātu, ka

[datu] apstrāde nevarētu apdraudēt attiecīgo personu tiesības un brīvības. Amatpersonai cita starpā ir arī pienākums veikt "apstrādes darbību uzskaites reģistrāciju, ietverot [Direktīvas 95/46] 21. panta 2. punktā minētās informācijas pozīcijas". Šajā pēdējā minētajā noteikumā ir atsauce uz šīs pašas direktīvas 19. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktu.

99 Tomēr pretēji tam, ko uzskata iesniedzējtiesa, ar Direktīvas 95/46 18. panta 2. punkta otro ievilkumu nav ieviesta norma, kas paredz pienākumu personas datu aizsardzības amatpersonai reģistrēt šīs direktīvas 21. panta 2. punktā, aplūkojot to kopsakarā ar tās 19. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktu, minēto informāciju jau pirms attiecīgo datu apstrādes. Reģistrā, uz ko ir atsauce minētās Direktīvas 18. panta 2. punkta otrajā ievilkumā, ir jābūt tikai "veikt[ajām] apstrād[ēm]".

100 Šajos apstākļos pilna reģistra neesamība pirms datu apstrādes, uz ko norāda iesniedzējtiesa, neietekmē tādas publicēšanas spēkā esamību kā tā, kas izriet no Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punkta un 44.a panta, kā arī no Regulas Nr. 259/2008.

101 Tādējādi uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 95/46 18. panta 2. punkta otrais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā nav noteikts pienākums personas datu aizsardzības amatpersonai veikt šajā noteikumā paredzēto reģistru pirms personas datu apstrādes, kas izriet no Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punkta un 44.a panta, kā arī no Regulas Nr. 259/2008.

3. Par ceturto jautājumu

102 Ar savu ceturto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 95/46 20. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka informācijas publicēšana, kas izriet no Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punkta un 44.a panta, kā arī no Regulas Nr. 259/2008, ir pakārtota minētajā 20. pantā paredzētajai iepriekšējai kontrolei.

103 Vispirms ir jāatgādina, ka Direktīvas 95/46 20. panta 1. punktā ir noteikts, ka "dalībvalstis nosaka datu apstrādes darbības, kuras iespējami var radīt konkrētus riskus datu subjektu tiesībām un brīvībām, un kontrolē, lai tādēļ šīs apstrādes darbības pirms to uzsākšanas tiktu pārbaudītas."

104 No tā izriet, ka Direktīva 95/46 nepakārto personas datu apstrādi vispārējai iepriekšējai kontrolei. Kā izriet no šīs Direktīvas preambulas piecdesmit otrā apsvēruma, Savienības likumdevējs ir uzskatījis, ka "kompetento iestāžu veikta *ex post facto* pārbaude parasti jāuzskata par pietiekamu pasākumu".

105 Attiecībā uz apstrādi, kas pakārtota iepriekšējai kontrolei, proti, apstrādi, kas var radīt konkrētu risku attiecībā uz attiecīgo personu tiesībām un brīvībām, Direktīvas 95/46 preambulas piecdesmit trešajā apsvērumā ir paredzēts, ka apstrāde var radīt šādu risku, "pamatojoties uz savu raksturu, jomu vai nolūkiem". Lai gan dalībvalstīm ir atļauts tiesiskajā regulējumā pirms tam precizēt apstrādes veidus, kas varētu radīt konkrētu risku attiecībā uz attiecīgo personu tiesībām un brīvībām, minētajā direktīvā ir paredzēts, kā tas izriet no preambulas piecdesmit ceturtā apsvēruma, ka to skaitam ir "jābūt ļoti ierobežotam".

106 Ir arī jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 45/2001 27. panta 1. punktu personas datu apstrāde, kas var radīt konkrētu risku attiecībā uz attiecīgo personu tiesībām un brīvībām, arī tiek iepriekš kontrolēta, ja to veic Savienības iestādes un orgāni. Šī panta 2. punktā ir precizēta apstrāde, kas var radīt šādus riskus. Ņemot vērā atbilstību starp Direktīvas 95/46 un Regulas Nr. 45/2001 noteikumiem attiecībā uz iepriekšēju kontroli, to apstrādes veidu šīs regulas 27. panta 2. punktā veiktais uzskaitījums, kas var radīt šādus konkrētus riskus attiecībā uz attiecīgo personu tiesībām un brīvībām, ir jāuzskata par atbilstošu Direktīvas 95/46 20. panta interpretācijai.

107 Nešķiet, ka ar Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punktu un 44.a pantu, kā arī Regulu Nr. 259/2008 noteiktā datu publicēšana ietilpst kādā no apstrāžu kategorijām, kas minētas Regulas Nr. 45/2001 27. panta 2. punktā.

108 Šajos apstākļos uz ceturto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 95/46 20. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm nav noteikts pienākums noteikt šajā noteikumā paredzēto iepriekšējo pārbaudi informācijas publikācijām, kas izriet no Regulas Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punkta un 44.a panta, kā arī no Regulas Nr. 259/2008.

109 Ņemot vērā uz ceturto jautājumu sniegto atbildi, uz piekto jautājumu vairs nav jāatbild.

IV — Par tiesāšanās izdevumiem

110 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, kas grozīta ar Padomes 2007. gada 26. novembra Regulu (EK) Nr. 1437/2007, 42. panta 8.b punkts un 44.a pants, kā arī Komisijas 2008. gada 18. marta Regula (EK) Nr. 259/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz informācijas publicēšanu par Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) līdzekļu saņēmējiem, nav spēkā, ciktāl attiecībā uz fiziskām personām — ELGF un ELFLA atbalsta saņēmējām — šajos noteikumos ir noteikts publicēt visu saņēmēju personas datus, nenošķirot tos atbilstoši tādiem pienācīgiem kritērijiem kā laikposmi, kuros viņi ir saņēmuši šādu atbalstu, tā biežums vai arī tā veids un apmērs;

2) šīs rezolutīvās daļas 1) punktā minēto Savienības tiesību normu spēkā neesamība neļauj apstrīdēt iedarbību, kāda valsts iestāžu veiktajai ELGF un

ELFLA atbalsta saņēmēju sarakstu publicēšanai, pamatojoties uz šiem noteikumiem, ir bijusi laikposmā pirms šī sprieduma pasludināšanas datuma;

3) Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 18. panta 2. punkta otrais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā nav noteikts pienākums personas datu aizsardzības amatpersonai veikt šajā noteikumā paredzēto reģistru pirms personas datu apstrādes, kura izriet no Regulas Nr. 1290/2005, kas grozīta ar Regulu Nr. 1437/2007, 42. panta 8.b punkta un 44.a panta, kā arī no Regulas Nr. 259/2008;

4) Direktīvas 95/46 20. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm nav noteikts pienākums noteikt šajā noteikumā paredzēto iepriekšējo pārbaudi informācijas publikācijām, kura izriet no Regulas Nr. 1290/2005, kas grozīta ar Regulu Nr. 1437/2007, 42. panta 8.b punkta un 44.a panta, kā arī no Regulas Nr. 259/2008.

[Paraksti]